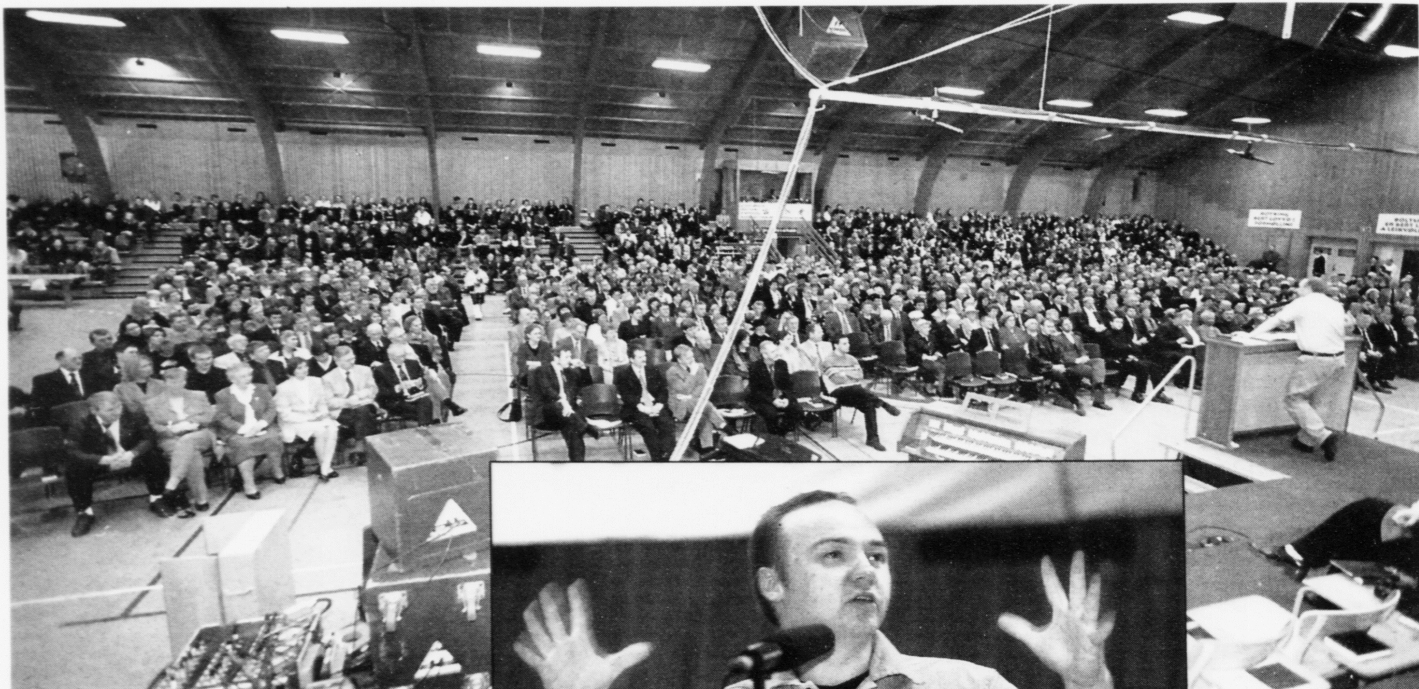

JAN MÜLLER
JENS K. VANG

Um hessa tíðina á hvørjum ári savnast mong, ið hava sína gongd í bróðrasamkomunum kring landið, í Havnini til samfelagsstevnu, sum tað verður kallað. Samfelagsmótini hava verið hildin í fleiri enn sjeiti ár. At stevnan í høvudsstaðnum er í november komst av fyrstan tíð av, at tað hjá mongum var høgligt at sleppa dagligu skyldunum hesa ársins tíðina. Í slupptíðini komu fiskimenninir aftur í september, og hoyggingin og fjallið vóru fingin frá hondini, tá stevnt varð saman til samfelagsstevnu.

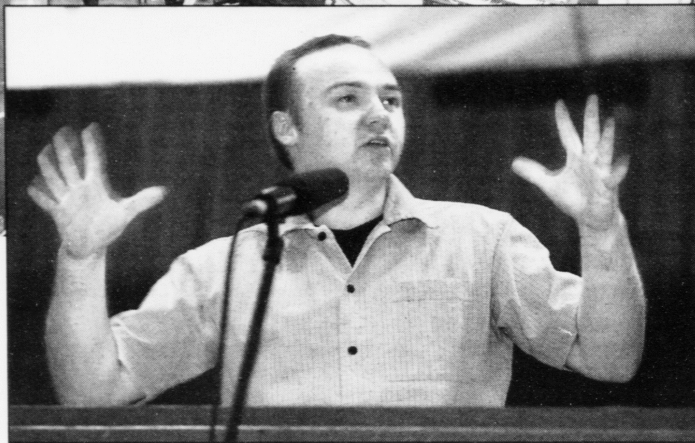
Samfelagið er øðrvísi, enn tað var, tá bróðurnir, sum teir kalla seg, lögdu høvudsstevnuna hjá sær í november, men hóast tað so bjóðar samkomu í Ebenezer framvegis til samfelagsstevnu í november. Og hóast talið á teimum, sum søkja sjógvinn er væl lægri nú, enn tað áður hevur verið, so verður sagt, at fyrireikararnir hava streymviðurskiptini í huga, tá teir bjóða inn til samfelagsstevnu. Hetta skal skiljast soleiðis, at stevnan verður ikki lögð í eini viku, tá streymurin er góður.

Stórt tal

Tað verður sagt, at í størstu fríkirksjurørsluni í landinum eru omanfyri 30 samkomur. Bróðurnir siga seg leggja stóran dent á, at allar samkomurnar eru sjálvstøðugar, og at tað er ikki nokur sentral stýrd leiðsla. Størstu samkomurnar eru í Havnini og í Klaksvík, men tað eru eisini nógvir samkomur kring oyggjarnar og ikki minst í Eysturoynni, har eisini heimamissionin er nógv útbreidd, eru nógvir bróðrasamkomur.

Í vikuskiftinum settu fólk úr øllum hesum bróðrasamkomunum dám á høvuðsstaðin. Samfelagsstevnan var í ítróttarhøllini á Nabb, og um luttakaratalið verður brúkt at meta støðuna hjá bróðrasamkomunum út frá, so ber ikki til at siga annað, enn at bróðrarørslan framvegis stendur sterk í Føroyum. Á fundinum um vikuskiftið vóru onkra staðni millum 1500 og 2000 fólk, og tað er ikki eitt lægri tal, enn tað plagar at vera.

Út á kvöldini varð skipað fyri serligum fundum fyri yngra fólkið, og har var luttakaratalið omanfyri eitt túsund. Úr Ebenezer verður sagt, at millum luttakararnar á almennu fundinum – bæði teimum, sum serliga vóru ætlaðir yngra fólkinum og eisini á hinum fund-

Stóra mannfjöldin var savnað úr nógvum støðum og plássum kring landið

Stóririn hjá Høgri Johannessen, sum talaði sunnukvöldið varð øðrvísi og boðskapurin var sera markantur.

Tað snýr seg um kærleikan

Um mett verður út frá talinum á teimum, sum taka lut, so hevur størsta fríkirksjurørslan í landinum framvegis gott tak á nógvum føroyingum

unum – vitjaðu nógv fólk, sum vanliga ikki siggjast í bróðrasamkomunum. Talan var bæði um kirkjufremmand fólk og eisini um slík, sum hava sína dagligu gongd í onkra aðra kirkju ella samkomu, men sum koma til samfelagsmótini.

Seinnapartin sunnudagin var hálvur annar tími frá tí at fyrri fundurin var liðugur og til kvøldfundurin, sum var tann síðsti, byrjaði. Hessa løtuna varð ein nátturdabiti bjóðaður øllum teimum, sum vóru til staðar. Fólk úr samkomunum í Havn og á Argjum høvdu smyrjibreyð við, og í eini handavending eydnaðist tað at syrgja fyrri, at fleiri enn eitt túsund fólk fingi ein bita afturvið einum drekkamunni, samstundis sum høvi var at heilsa uppá fólk, ella at njóta samfelagið við hvønn annan, sum tað eisini verður rópt.

Kærleikin er drivmegin

Á samfelagsstevnunum kalla tey nakað evangeliskar fundir og nakað annað uppbyggingarfundir. Á evangelisku fundinum verður denturin lagdur á, at fólk skulu taka eina persónliga støðu fyri evangelinum. Bæði evangelisku fundirnir og uppbyggingarfundirnir

Fólk úr øllum landinum vórðu komin til samfelagsstevnuna í Havn seinasta vikuskiftið